



# ØSTRE LANDSRET KEN- DELSE

afsagt den 10. januar 2025

---

Sag BS-31124/2022-OLR  
(19. afdeling)

Fødevarerforbundet NNF som mandatar for  
A og  
B  
(advokat Emilie Therese Sylow for begge) og

Fødevarerforbundet NNF som mandatar for  
C  
(beskikket advokat Emilie Therese Sylow)

mod

Danish Crown A/S (advokat  
Heidi Lund Bloch)

...

## Landsrettens begrundelse og resultat

Den udskilte del af sagen angår, om Danish Crown A/S er erstatningsansvarlig for den sygdomssmitte med Covid-19, som A, B og C pådrog sig i sommeren 2020, mens de arbejdede på Danish Crowns slagteri i X.

Den 30. januar 2020 erklærede WHO Covid-19 for en global sundhedskrise, og Covid-19 blev også i januar 2020 af de danske sundhedsmyndigheder anset som værende en sundhedsfarlig og samfundskritisk sygdom. De danske myndigheder iværksatte fra marts 2020 omfattende initiativer til begrænsning af smittefare.

Også efter marts 2020 fortsatte Danish Crown sin drift på slagteriet i X med produktion af fødevarer.

A, B og C var ansat på slagteriet i X, da der i slutningen af juli 2020 opstod et Covid-19 smitteudbrud på slagteriet. Mellem den 28. juli og den 4. august 2020 fik de alle

tre ved test påvist Covid-19, og de har alle tre fået anerkendt Covid-19 som en erhvervssygdom efter arbejdsskadesikringsloven.

Efter de fremkomne oplysninger finder landsretten, at det er bevist, at A, B og C blev smittet med Covid-19 på deres arbejdsplads. Der er herved lagt vægt på, at smitteudbruddet på slagteriet var omfattende, at alle tre i perioden op til, at de blev smittet, kørte alene i egen bil eller på cykel til arbejde, og at det efter deres forklaringer må lægges til grund, at de alene havde en meget begrænset kontakt til andre end deres nærmeste pårørende i fritiden. Det bemærkes herved tillige, at ingen af deres nærmeste pårørende var smittet, før de selv blev, og at for A og C's vedkommende blev deres pårørende ikke smittet i perioden.

Landsretten lægger til grund, at slagteriet som fødevarevirksomhed grundlæggende havde et højt hygiejnisk niveau. Det må også lægges til grund, at der i takt med udviklingen i Covid-19 situationen og sundhedsmyndighedernes anbefalinger på slagteriet løbende blev indført forskellige smitteforebyggende tiltag. Der henvises herved til, at der den 10. marts 2020 blev etableret et Coronavirus-udvalg, at der blev bl.a. opsat sprit ved alle indgange til virksomheden og ved indgangen til kantine, at der på et tidspunkt blev indført afstandskrav i kantine at kantinearealet blev udvidet, at der ifølge referaterne fra Coronavirus-udvalget blev taget initiativ til, at medarbejderne skulle holde pause forskudt, at der blev opsat afstandsmarkering i porte, at adgangen til virksomheden for andre end medarbejdere blev begrænset, og at der ifølge referaterne fra Coronavirus-udvalget blev opfordret til, at medarbejderne blev hjemme i tilfælde af symptomer på smitte med Covid-19.

For så vidt angår medarbejdere i administrationen skulle disse arbejde hjemmefra. De ansatte i produktionen skulle derimod møde på arbejde som hidtil.

Uanset det grundlæggende høje hygiejneniveau finder landsretten, at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at der henset til navnlig, at medarbejderne i produktionen arbejdede tæt sammen med mange forskellige og i et støjende miljø, var anledning til at gennemgå arbejdsgangene i produktionen med henblik på begrænsning af risikoen for smitte i forhold til disse medarbejdere.

Med hensyn til omklædningsfaciliteterne stod medarbejderne således – indtil den 3. august 2020, hvor forholdene blev ændret – ved begyndelsen og afslutningen af en skifteholdsvagt ganske tæt, idet skabene, hvori medarbejderne opbevarede deres ejendele efter omklædning til produktionstøj, var 40 cm brede og stod tæt.

Endvidere stod medarbejderne – i hvert fald i skærestue 1, hvor B arbejdede som servicemand – tæt under udførelsen af arbejdet. Desuden nødvendiggjorde det generelle støjniveau i skærestuen, at medarbejderne stod tæt og råbte til hinanden, når de skulle kommunikere om deres arbejdsopgaver. Hertil kommer, at nogle medarbejdere, herunder medarbejderne i pakkeriet, hvor C arbejdede, færdedes i flere afdelinger på slagteriet.

Det må efter bevisførelsen også lægges til grund, at der i området på og omkring mesterkontorene færdedes mange mennesker, og at mange medarbejdere dagligt håndterede akkordsedlen og dertilhørende skriveredskab uden brug af handsker. Endvidere blev andre arbejdsredskaber som el-hesten, som flere medarbejder skulle

dele mellem sig på tværs af afdelinger, ikke afsprittet mellem forskellige medarbej- deres brug.

Endelig var det gangareal, som produktionsmedarbejdere skulle benytte for at komme til og fra produktionen og pausefaciliteter flere gange dagligt, kun omkring en meter bredt og uden f.eks. retningsangivelse. Der blev først efter, at A, B og C var blevet smittet med Covid-19 – og således i forbindelse med smitteudbruddet på slagteriet – opstillet spritspande til brug for medarbejdernes egen afspritning af stole og borde i kantinen.

Efter bevisførelsen finder landsretten endelig, at det må lægges til grund, at viden om de i Coronavirus-udvalget drøftede smitteforebyggende initiativer, herunder også information om ændring i sygefraværsregistreringen, ikke i tilstrækkelig grad blev videreformidlet til produktionsmedarbejderne, og at der i den forbindelse ikke blev taget fornødent hensyn til sammensætningen af medarbejdere, herunder slagteriets mange udenlandske ansatte.

Landsretten finder efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at slagteriets ledelse måtte være bekendt med de nævnte forhold i produktionen, som medlemmer af ledelsen også løbende blev gjort opmærksom på. Endvidere finder landsretten, at det må lægges til grund, at der uanset dette ikke blev iværksat en gennemgang af produktionen på slagteriet og på grundlag heraf foretaget tilstrækkelige foranstaltninger til at mindske risikoen for smittespredning blandt produktionsmedarbejderne.

Landsretten finder endvidere, at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at der ikke blev foretaget tilstrækkelig instruktion af medarbejderne i produktionen i forhold til at mindske risikoen for smittespredning, og at der heller ikke blev foretaget tilstrækkeligt tilsyn i forhold hertil.

På denne baggrund finder landsretten efter en samlet vurdering, at det er godtgjort, at Danish Crown har udvist forhold, der giver grundlag for at finde selskabet erstatningsansvarlig for den sygdomssmitte med Covid-19, som A, B og C blev udsat for under deres arbejde for Danish Crown.

Herefter tager landsretten A, B og C's påstand til følge som nedenfor bestemt.

#### **THI BESTEMMES:**

Danish Crown A/S skal anerkende at være erstatningsansvarlig for den sygdomssmitte med Covid-19, som A, B og C blev udsat for under deres arbejde for Danish Crown.